

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om ändring av vägtrafiklagen och 2 § i lagen om
Vägförvaltningen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att vägtrafiklagen och lagen om Vägförvaltningen ändras.

Till vägtrafiklagen fogas trafikregler för gågator. Enligt förslaget är en gågata en väg som är avsedd för gång- och cykeltrafik och som genom ett nytt vägmärke anges som gågata. På en gågata får gående använda alla delar av gatan medan cyklisterna skall anpassa sin körning enligt gångtrafiken. Motorfordonstrafiken begränsas till körning till fastigheter som är belägna vid gatan. På en gågata är det förbjudet att stanna och parkera motordrivna fordon och en förare av ett fordon som från en gågata kommer in på en väg skall väja för den övriga trafiken.

I propositionen föreslås att i vägtrafiklagen också tas in bestämmelser som skall iakttas i

tunnlar som anges med ett vägmärke. Bestämmelserna gäller backning, vändning, stannande och parkering av fordon samt användning av körljus i tunnlar. Reglerna för körande i tunnel hänför sig delvis till genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om säkerheten i tunnlar som ingår i vägnätet. Samtidigt ändras lagstiftningen i Finland så att den motsvarar tunnelbestämmelserna i konventionen om vägtrafik.

Vägförvaltningen utses enligt förslaget till den administrativa myndighet som ansvarar för säkerheten i tunnlar. På så sätt genomförs kraven i direktivet om säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet.

Lagarna avses träda i kraft våren 2006.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning.....	3
Gångator.....	3
Tunnlar.....	3
2. Nuläge	3
2.1. Lagstiftning och praxis	3
Gångator.....	3
Tunnlar.....	4
2.2. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	4
Gångator.....	4
Tunnlar.....	5
2.3. Bedömning av nuläget	6
Gångator.....	6
Tunnlar.....	6
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	6
Gångator.....	6
Tunnlar.....	6
4. Propositionens konsekvenser	7
Gångator.....	7
Tunnlar.....	7
5. Beredningen av propositionen	7
DETALJMOTIVERING	9
1. Lagförslag.....	9
1.1. Vägtrafiklagen	9
1.2. Lagen om Vägförvaltningen	9
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	9
3. Ikraftträdande.....	9
LAGFÖRSLAGEN.....	10
om ändring av vägtrafiklagen.....	10
om ändring av 2 § i lagen om Vägförvaltningen	12
BILAGA.....	13
PARALLELLTEXTER.....	13
om ändring av vägtrafiklagen.....	13
om ändring av 2 § i lagen om Vägförvaltningen	15

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Gångator

Gångator har blivit vanligare i finländska städer. När en gångata är välplanerad och välgenomförd livar den upp stadskärnan och ökar trivsln. Antalet gångator väntas öka i framtiden. I vägtrafiklagstiftningen har dock inte gångator beaktats särskilt och den gällande regleringen lämpar sig dåligt på rådande förhållanden. I trafikreglerna har de gåendes plats på vägen angivits noggrant, exempelvis på en körbana skall de gående använda kanten, men i gaturum av typen gångata rör sig gående i praktiken fritt. Praxis och reglering står således i strid med varandra. Det finns inte heller bestämmelser om körordningen i korsningar av gångator och andra vägar. De bestämmelser som tas in i vägtrafiklagen klarlägger trafikreglerna för gångator i stadskärnor.

Tunnlar

De allvarliga olyckor som inträffat i flera vägtunnlar i Europa påvisade behovet av att i en internationell konvention precisera trafikreglerna för tunnlar. Säkerhetskraven för tunnlar har nu definierats också i gemenskapslagstiftningen. Tunnelsäkerheten kräver åtgärder som hänför sig till tunnlnarnas geometri, säkerhetsutrustning och skyltning, trafikstyrning, tillbudshantering samt anvisningar och information om hur man uppträder i en tunnel. Dessutom förutsätts att det utses en administrativ myndighet som svarar för tunnelsäkerheten.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Gångator

Det finns inte några separata bestämmelser för trafiken på gångator och termen gångata har

inte definierats i lagstiftningen. Gator av typen gångata märks ut med förbudsmärke 312 (Trafik med motordrivet fordon förbjuden) i enlighet med vägtrafikförordningen (182/1982). Servicekörning anges vid behov med en tilläggsskylt med text 872 (Servicekörning tillåten) och övrig nödvändig körning med tilläggsskylt 871 (Tilläggsskylt med text). Väjningsplikten vid körning från en gångata till en annan gata anges vid behov med ett märke som anger väjningsplikt 231 (Väjningsplikt i korsning).

Om en gata har märkts ut med vägmärke 312, tillämpas på gående bestämmelserna i 40 och 44 § i vägtrafiklagen (267/1981). Enligt lagens 40 § 4 mom. skall gående på körbana i främsta rummet begagna dess vänstra kant, om inte högra kanten med hänsyn till färdleden eller av andra skäl är tryggare. Enligt 44 § skall gående korsa körbana vinkelrätt och i allmänhet invid korsning samt utan onödigt dröjsmål. På basis av dessa bestämmelser är det inte enligt reglerna tillåtet att gå längs med en gata på gatans mittparti.

På gator av typen gångata har det i allmänhet inte angivits någon särskild hastighetsbegränsning, eftersom motorfordonstrafik är tillåten endast i specialfall och eftersom gatumiljön inte lockar att köra med särskilt hög hastighet. På gator gäller i allmänhet den för tätorter allmänna hastighetsbegränsningen 50 kilometer i timmen eller en lägre regional hastighetsbegränsning. Om hastighetsbegränsningen är högre än 30 kilometer i timmen, skall det enligt 16 § i vägtrafikförordningen med vägmärken varnas för fartguppar eller höjda skyddsvägar, och andra konstruktioner som sänker hastigheten skall anges med trafikanordningar eller på något annat motsvarande sätt. Denna bestämmelse lämpar sig dåligt för gångator där det ofta också finns bänkar, planteringar och reklamställ.

Tilläggsskylt 872 (Servicekörning tillåten) enligt vägtrafikförordningen anger att, utan hinder av det förbud som framgår av vägmärket, tillåts

- 1) körning i samband med underhåll eller

bevakning av fastighet samt byggnader, utrymmen och anläggningar på fastigheten, när sådan körning är nödvändig,

2) distributionstrafik samt transport av sådant gods, som på grund av sin vikt eller av någon annan anledning rimligen inte kan bäras,

3) befordran av en sådan person, vars funktions- eller rörelse- eller orienteringsförmåga är begränsad på grund av ålder, skada, sjukdom eller någon annan orsak,

4) befordran av barn, då en person har att övervaka flera än ett barn som inte fyllt 7 år,

5) avhämtande och avlämnande av en kund med taxi, eller

6) körning med fordon, då fordonets förare är rörelsehindrad.

Att på gator av typen gågata tillåta servicekörningar vid vissa tidpunkter skulle leda till svårtolkade och med tanke på stadsbilden dåliga vägmärkeslösningar. Även om servicekörningar vore tillåtna endast vid vissa tidpunkter skulle det i praktiken förekomma servicekörningar också vid andra tidpunkter i fall körningarna inte hindras genom konstruktioner. Även parkeringsförbud anges ofta separat med ett vägmärke.

Väjningsplikten i en korsning av en gågata och någon annan väg är oklar och kan orsaka problem. Om ett vägmärke som anger väjningsplikt inte används, kan korsningen tolkas som en likvärdig korsning. I praktiken väjer de som lämnar en gågata i allmänhet för den övriga trafiken, även om det nämnda vägmärket inte finns där.

En gågata kan anges med vägmärke 421 (Gångbana) om fordonstrafik inte alls behöver tillåtas på gatan. En gågata som är höjd till samma plan som gångbanan på en korsande väg och som avskiljts med kantsten kan tolkas som gångbana även utan vägmärke 421. På en gångbana kan gående fritt begagna samtliga delar av gatan. Enligt 27 § 3 mom. i vägtrafiklagen är det förbjudet att stanna och parkera annat fordon än cykel och moped på gångbana om det inte är fråga om ett kortvarigt stannande av fordonet för på- eller avstigning eller för på- eller avlastning, när det ej i närheten står till buds annan för stannande lämpad plats och tvingande skäl påkallar stannandet.

Ibland är gator av typen gågata märkta med anvisningsmärket 573 (Gårdsgata). Enligt de-

initionen i 2 § 6 punkten i vägtrafiklagen är en gårdsgata en väg som är avsedd gemensamt för gång- och fordonstrafik och som genom vägmärke har angivits såsom sådan gata. På en gårdsgata är trafikmängderna i allmänhet små och på gatan förekommer inte genomfartstrafik. Gående får begagna samtliga delar av en gårdsgata. Enligt 33 § i vägtrafiklagen får motordrivna fordon på en gårdsgata föras vid körning till en fastighet som är belägen vid gatan eller för parkering. Parkering av andra fordon än cyklar, mopeder och fordon som är försedda med parkeringstillstånd för handikappad är tillåten endast på en markerad parkeringsplats. Parkering utanför en sådan får inte medföra oskäligen olägenhet för användningen av gårdsgatan. Körhastigheten på en gårdsgata skall anpassas till gångtrafiken och får inte överskrida 20 kilometer i timmen. Förare av fordon skall på en gårdsgata lämna gående fri passage.

I Finland är trafikleder av typen gågata i praktiken gå- och cykelgator eftersom det också är tillåtet att cykla på dessa gator. I vår lagstiftning finns inte heller några särskilda trafikregler för gå- och cykelgator. För gående och fordonsförare på gäller gå- och cykelgator samma trafikregler som enligt beskrivningen ovan tillämpas på gator av typen gågata.

Tunnlar

I vägtrafiklagen finns inte någon definition på tunnel. I vår lagstiftning finns inte heller några särskilda bestämmelser om körning i tunnel, med undantag av 27 § i vägtrafiklagen enligt vilken fordon inte får stanna eller parkera i underfart och tunnel.

I 109 § 3 mom. i landsvägslagen (503/2005) bemyndigas Vägförvaltningen att meddela tekniska föreskrifter avseende verkställigheten och tillämpningen av tunneldirektivet.

2.2. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Gågator

I internationella konventioner om vägtrafik finns inga bestämmelser om gågator. I Euro-

peiska gemenskapens regelverk finns inte heller bestämmelser om trafiken på en gångata. Många europeiska länder har i sin nationella lagstiftning fastställt trafikregler för gågator och gågatorna märks ut med ett eget vägmärke. Gångator anges med trafikmärken exempelvis i Sverige, Danmark, Tyskland, Schweiz, Österrike och Frankrike. Trafikreglerna är rätt så enhetliga i dessa länder, men vägmärket för gångata och principerna för användningen av det varierar något.

I Sverige finns trafikreglerna för gågator och gårdsgator i samma lagrum. Enligt bestämmelserna får fordon på en gångata och en gårdsgata inte föras med högre hastighet än gångfart och inte parkeras på någon annan plats än särskilt anordnade parkeringsplatser. Fordonsföraren har väjningsplikt mot gående. På en gångata får motordrivna fordon föras endast om det behövs för transporter av gods, boende, hotellgäster, patienter eller rörelsehindrade personer till eller från en fastighet vid gågatan. En förare som från en gångata kör in på en annan väg har väjningsplikt. På en gångata får man cykla.

Nästan motsvarande bestämmelser som gäller fordonsförare gäller också i Tyskland och Danmark. I Danmark gäller parkeringsbegränsningarna inte cyklar, mopeder och motorcyklar. I Tyskland och Danmark har fordonstrafik förbjudits med ett vägmärke på det område som angivits som gångata. Servicekörning och cykelåkning kan tillåtas med tilläggsskyltar till vägmärken. Samma principer iakttas också i Österrike och Schweiz.

Tunnlar

I artikel 25 bis i den i Wien år 1968 ingångna konventionen om vägtrafik (FördrS 30/1986) finns bestämmelser om förande av fordon i tunnlar som anges med vägmärke. Vägmärket för tunnel måste användas om tunneln är minst 1 000 meter lång. Enligt konventionens bestämmelse är det i en tunnel förbjudet att backa och att vända fordonet mot färdriktningen. Även om tunneln är belyst skall hel- eller halvljus användas. I en tunnel får ett fordon stannas eller parkeras endast i nödsituationer eller i samband med tillbud, och då skall om möjligt användas platser som har reserverats för ändamålet. Om stannandet drar ut på tiden, skall fordo-

nets motor stängas av.

I artikel 13 bis i den i Wien år 1968 ingångna konventionen om vägmärken och signaler (FördrS 31/1986) anges när märket för tunnel, E,11, skall användas. Märket anger de trafikregler för tunnlar som finns inskrivna i artikel 25 bis i konventionen om vägtrafik.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet (tunneldirektivet) har utfärdats den 29 april 2004. Direktivet skall genomföras i medlemsstaterna senast den 30 april 2006. Direktivet gäller säkerhetskrav i över 500 meter långa tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet (TEN). I bilaga III till direktivet anges de vägmärken och symboler som skall användas i tunnlar på samma sätt som de har beskrivits i konventionen om vägmärken och signaler.

Enligt artikel 4 i tunneldirektivet skall medlemsstaterna utse en administrativ myndighet som ansvarar för att alla synpunkter som hänför sig till säkerheten i tunnlar iakttas och som vidtar nödvändiga åtgärder för att se till att direktivet efterlevs. Den administrativa myndigheten kan vara nationell, regional eller lokal. Varje tunnel som ingår i det transeuropeiska vägnätet, som är belägen i en enda medlemsstat, skall lyda under en enda administrativ myndighet. Den administrativa myndigheten godkänner tunnlar som skall tas i drift. Den administrativa myndigheten har också befogenheter att avbryta eller begränsa användningen av en tunnel om säkerhetsvillkoren inte uppfylls. Den administrativa myndigheten skall se till att tunnelarna regelbundet inspekteras och provas och att det utarbetas ändamålsenliga säkerhetsföreskrifter för dem. Likaså skall den administrativa myndigheten se till att planer för organisation och drift upprättas för utbildning och utrustning av räddningsstyrkorna, att förfaranden för omedelbar stängning av en tunnel i en nödsituation fastställs samt att erforderliga riskbegränsande åtgärder genomförs.

Den administrativa myndigheten utser med stöd av artikel 5 i direktivet ett offentligt eller privat organ till tunnelhållare om inte den administrativa myndigheten själv sköter denna uppgift.

2.3. Bedömning av nuläget

Gångator

Vår vägtrafiklagstiftning saknar egna bestämmelser om gångator. Gator av typen gångata märks ut med olika vägmärkesarrangemang. På dessa gator varierar regleringen gällande både gångtrafik och fordonstrafik och motsvarar långtifrån alltid praxis. Även servicekörning och parkering på gångator medför problem. Vid avsaknad av internationell reglering bör finländska gångator inklusive vägmärken och regler utformas så att de passar för nationella förhållanden, dock med beaktande av regleringen i andra länder.

Tunnlar

I finsk lagstiftning finns inte heller särskilda trafikregler eller vägmärken gällande tunnlar. I konventionen om vägtrafik finns trafikregler för tunnlar och i konventionen om vägmärken och signaler finns vägmärken för tunnlar. Dessutom förutsätts i tunneldirektivet att märken enligt konventionen används i tunnlar som anges i direktivet. I Finland finns för närvarande inte någon tunnel på vilken tunneldirektivet eller konventionen om vägtrafik skulle tillämpas, men sådana tunnlar planeras och byggs till och med som bäst. Som en del av vägförbindelsen till Nordsjö hamn håller man på att bygga Borgarstrandsvikens tunnel och på E 18 på motorvägsavsnittet mellan Lojo och Muurla kommer man att bygga tunnlar. I båda dessa objekt tillämpas tunneldirektivet.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

Gångator

I och med att trafikleder av typen gångata har blivit vanligare har det uppstått ett behov av att i fråga om sådana gator precisera ställningen för både gående och fordonsförare. Det främsta syftet med propositionen är att klarlägga och förenhetliga bestämmelserna om gångator i stadskärnor, vilket för sin del förbättrar trafiksäkerheten och gör det trivsammare att röra sig. Propositionens viktigaste förslag är att det i vägtrafiklagen tas in

bestämmelser om gångator.

En gångata är avsedd för gående och cyklister. En gångata anvisas genom ett nytt vägmärke som definieras i vägtrafikförordningen. De gåendes plats på en gångata är fri och cyklister skall anpassa sitt körsätt och sin körhastighet enligt gångtrafiken. Även om det är tillåtet att cykla på en gångata förutsätter trafiksäkerheten att hastigheten inte är hög. På en gångata kommer gångtrafik och vistelse i första hand, så alla fordonsförare skall lämna gående fri passage. Fordonets hastighet bestäms framför allt enligt gångtrafiken, men hastigheten får under inga omständigheter överskrida 20 kilometer i timmen.

I Finland är det vanligt att det längs en gångata finns affärer, hotell och bostäder, så det är skäl att direkt i trafikreglerna tillåta körning till fastigheter som är belägna vid en gångata, varvid man undviker användningen av tilläggsskyltar till vägmärket. Körning till fastighet innebär körning exempelvis till fastighetens gård eller garage, dvs. körning bort från gatan.

För en förare av ett fordon föreskrivs väjningsplikt när denne kommer in på en annan väg från en gångata. Tillägget angående väjningsplikten motsvarar den praxis som redan följs och överensstämmer med väjningsplikten för den som från en gårdsgata kommer in på en väg. Det förbjudet att parkera och stanna andra fordon än cyklar på en gångata.

Tunnlar

Den nationella lagstiftningen ändras så att den motsvarar framtida behov och internationella förbindelser. Det föreslås att till vägtrafiklagen fogas en specialbestämmelse om förande av fordon i en tunnel som anges med ett vägmärke. I en sådan tunnel får ett fordon inte backas eller vändas mot färdriktningen. Även i en belyst tunnel skall fordonet användas hel- eller halvljus. Ett fordon får stannas eller parkeras endast i nödsituationer eller i samband med tillbud, och då skall om möjligt platser som har reserverats för ändamålet användas. Om stannandet drar ut på tiden skall föraren stänga av motorn.

Till Vägförvaltningens uppgifter i lagen om Vägförvaltningen fogas de i tunneldirektivet förutsatta uppgifterna som administrativ

myndighet för tunnlar. I egenskap av väghållare för landsvägar är det ändamålsenligt att Vägförvaltningen är administrativ myndighet för tunnlar. I egenskap av administrativ myndighet kan Vägförvaltningen för varje tunnel utse en tunnelhållare som i fråga om landsvägar i normala fall är det behöriga vägdistriktet. Om ett vägprojekt genomförs med ett långsiktigt serviceavtal där serviceleverantören svarar för den detaljerade planeringen, byggandet, underhållet och skötseln kan också serviceleverantören fungera som tunnelhållare.

4. Propositionens konsekvenser

Gångator

I och med reformen blir trafikstyrningen i fråga om gångator enklare och tydligare vilket förbättrar trafiksäkerheten. Motorfordonstrafiken kan inte helt förbjudas på gångator, men den förväntas minska avsevärt när endast körning till fastigheter som är belägna vid gatan tillåts. Även principerna för parkeringsövervakning blir klarare. Den nya regleringen gör lagstiftning och praxis mera enhetlig.

Förslaget gällande gångator har inga betydande ekonomiska konsekvenser. Tillverkningen och installationen av det nya vägmärket samt informationen om vägmärket föranleder en mindre kostnadsökning jämfört med nuläget för de kommuner där det finns gångator. Å andra sidan behövs färre vägmärken efter ändringen, vilket i sin tur minskar vägmärkeskostnaderna.

Ibruktagandet av det nya vägmärket har en positiv inverkan på stadsbilden. En enhetlig vägmärkespraxis för gångator förbättrar också vägmärkets informationseffekt.

Tunnlar

Trafikreglerna för tunnlar förbättrar trafiksäkerheten genom att man förhindrar tillbud som föranleds av t.ex. att fordonet backas och av U-svängar. När man kör i enlighet med reglerna minskar också risken för fordonsbränder. Fordonsbränder är vanligtvis betydligt mera förödande i tunnlar än på andra platser och de viktigaste målen för säkerhetsåtgärderna i tunnlar är att minimera

sannolikheten för att fordonsbränder inträffar samt att lindra följderna. Om motorn stängs av när ett fordon stannas för en längre tid förbättras luftkvaliteten i tunnlar i störningssituationer och undantagsförhållanden. Bestämmelsen om användning av hel- eller halvljus i tunnlar innebär att förare som utanför tunnlar använder varselljus är tvungna att tända körljusen då han eller hon kör in i en tunnel.

När förslaget genomförs finns det två slags tunnlar i Finland. Tunnlar där den bestämmelse i vägtrafiklagen gäller enligt vilken fordon inte får stannas eller parkeras i tunnlar, samt långa tunnlar som anges med vägmärken och där de nya nu föreslagna bestämmelserna gäller.

Propositionen har inga betydande ekonomiska konsekvenser. De kostnader som föranleds av säkerhetskraven gällande tunnlar föranleds inte av denna proposition.

5. Beredningen av propositionen

Kommunikationsministeriet tillsatte den 5 juni 2001 en arbetsgrupp som hade till uppgift att utreda och göra upp ett förslag till trafikregler och vägmärken för gångator, gå- och cykelgator samt promenadvänliga gator. I arbetsgruppen fanns företrädare förutom för kommunikationsministeriet även för Helsingfors stads stadsplaneringskontor, Vägförvaltningen, miljöministeriet, Finlands Kommunförbund och polisinspektionen i Helsingfors. Arbetsgruppen beredde två alternativa förslag till trafikregler och vägmärken för gå- och cykelgator. Enligt det första förslaget skulle trafikreglerna för gårdsgator ha ändrats så att vägmärket för gårdsgata kunde ha använts även för gå- och cykelgator. Det andra alternativet baserade sig på ett nytt vägmärke och nya trafikregler.

Utlåtanden om arbetsgruppens utredning begärdes hos inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, miljöministeriet, Fordonsförvaltningscentralen, Vägförvaltningen, Finlands Kommunförbund rf, Trafikförsäkringscentralen, Trafikskyddet, Automobilförbundet rf, Suomen Kuorma-autoliitto ry, Suomen Taksiliitto ry, Suomen Liikenneliitto SuLi ry, samarbetsorganet Suomi pyöräilee, Arbetarnas Idrottsförbund i Finland AIF rf, Handikappforum rf samt hos följande städer:

Esbo, Helsingfors, Imatra, Joensuu, Jyväskylä, Träskända, Kajana, Kouvola, Kuopio, Lahtis, Villmanstrand, Lojo, Uleåborg, Björneborg, Raumo, Rovaniemi, Tammerfors, Åbo, Vasa och Vanda. I utlåtandena konstaterades att nuläget är oenhetligt. Merparten av remissinstanserna understödde egna trafikregler och ett nytt vägmärke för gågator, men det vägmärke som föreslogs i rapporten, med symboler för både gående och cyklister, ansågs inte vara det bästa möjliga.

Den slutliga propositionen gällande gågator

har beretts vid kommunikationsministeriet i samarbete med miljöministeriet, Vägförvaltningen, Finlands Kommunförbund samt städerna Helsingfors, Kouvola, Björneborg och Tammerfors.

Kommunikationsministeriet och Vägförvaltningen har tillsammans med hjälp av en expert på tunnelsäkerhet berett trafikreglerna för tunnlar och Vägförvaltningens uppgift att vara den administrativa myndighet som ansvarar för säkerheten i tunnlar.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Vägtrafiklagen

2 §. Definitioner. Till definitionerna i paragrafen fogas som en ny 6 a-punkt definitionen på gågata. På grund av det överensstämmande innehållet kan definitionen på gågata placeras efter definitionen på gårdsgata. Med gågata avses en väg som är avsedd för gång- och cykeltrafik och som anges med ett vägmärke.

14 §. Väjningsplikt. Väjningsplikten som definieras i 3 mom. föreslås gälla också sådana situationer då föraren kommer in på en väg från en gågata.

33 a §. Körning på gågata. I den nya paragrafen bestäms om förande av fordon på gågator. Det är tillåtet att cykla på gågator. Det är förbjudet att föra, parkera och stanna ett motordrivet fordon på en gågata, men körning av ett motordrivet fordon till en fastighet via en gågata tillåts om det inte har ordnats någon annan farbar förbindelse till fastigheten. Även stannande i anslutning till servicekörning tillåts då servicekörningar enligt ett vägmärke är tillåtna. Dessutom skall fordonets förare, även en cyklist, anpassa sin körhastighet till gångtrafiken och hastigheten får inte överskrida 20 kilometer i timmen. För gående tryggas rättigheten att röra sig fritt genom att förare av fordon förpliktas lämna gående fri passage.

33 b §. Körning i tunnel som anges med vägmärke. I den nya paragrafen bestäms om körning i tunnel som anges med vägmärke. Det är förbjudet att backa eller vända fordonet mot färdriktningen. Det är endast i nödsituationer tillåtet att stanna och parkera ett fordon i en tunnel, och även då skall man sträva efter att använda områden som reserverats för ändamålet och som anges med ett vägmärke. Vid längre stannande skall fordonets motor stängas av. Fordonet skall använ-

da halv- eller helljus.

41 §. Gångtrafik på gårdsgata och gågata. I bestämmelsen jämsätts gågator med gårdsgator. I båda fallen får gående begagna samtliga delar av gatan. I början av paragrafen görs en språklig ändring.

53 §. Leder för lätt trafik. Gångator fogas till de områden där förbindelser för den lätta trafiken tryggas. Väg- och vattenbyggnadsverket ändras till Vägförvaltningen som är organisationens nuvarande namn. I den svenska texten i paragrafen görs en språklig ändring.

1.2. Lagen om Vägförvaltningen

2 §. Vägförvaltningens uppgifter. Lagen om allmänna vägar upphävdes efter att landsvägslagen trädde i kraft den 1 januari 2006. De allmänna vägarna är numera landsvägar. I 1 mom. i denna paragraf görs nu motsvarande ändring. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. i vilket det bestäms att Vägförvaltningen fungerar som administrativ myndighet som avses i tunneldirektivet.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare bestämmelser om de nya vägmärkena finns i vägtrafikförordningen. Dessutom förutsätter reformen tillägg till trafikministeriets beslut om trafikanordningar.

3. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft våren 2006. Direktivet om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet skall i medlemsstaterna genomföras senast den 30 april 2006.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av vägtrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 14 § 3 mom., 41 och 53 §, av dem
 14 § 3 mom. sådant det lyder i lag 414/1997, samt
 fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 671/1991 samt i nämnda lag 414/1997, en
 ny 6 a-punkt samt till lagen nya 33 a och 33 b § som följer:

2 §

Definitioner

I vägtrafiklagstiftningen avses med

6 a) *gågata* väg som är avsedd för gång-
 och cykeltrafik och som genom vägmärke
 angivits såsom sådan gata;

14 §

Väjningsplikt

Föraren skall dock alltid väja för den övri-
 ga trafiken när han kommer in på en väg från
 en gårdsgata, gågata, gårdsplan, parkerings-
 plats, servicestation eller något annat motsva-
 rande område eller från en stig, ägoväg eller
 någon annan mindre väg eller från en snö-
 skoterled.

33 a §

Körning på gågata

På en gågata är det tillåtet att cykla.
 Motordrivna fordon får föras endast vid kör-
 ning till en fastighet som är belägen vid ga-
 tan, om det inte har ordnats någon annan far-
 bar förbindelse till fastigheten. Det är förbju-
 det att parkera och stanna ett motordrivet
 fordon på en gågata, med undantag för
 stannande i anslutning till servicekörning när
 servicekörningar enligt ett vägmärke är till-

låtna.

Körhastigheten på en gågata skall anpassas
 till gångtrafiken och får inte överskrida 20
 km/h.

Förare av fordon skall på en gågata lämna
 gående fri passage.

33 b §

Körning i tunnel som anges med vägmärke

I en tunnel som anges med vägmärke får
 fordon inte backas eller vändas mot färdrikt-
 ningen. Ett fordon får stannas och parkeras i
 en tunnel endast i nödsituationer. Om det är
 möjligt skall fordonet stannas eller parkeras
 på områden som anvisats för ändamålet. Vid
 längre stannande skall fordonets motor
 stängas av. Fordonet skall använda körljus.

41 §

Gångtrafik på gårdsgata och gågata

Utan hinder av 40 § får gående på en
 gårdsgata och en gågata använda samtliga
 delar av gatan. De får dock inte onödigtvis
 hindra motorfordonstrafiken.

53 §

Leder för lätt trafik

Vägförvaltningen samt kommunerna skall i
 mån av möjlighet ordna behövliga förbindel-
 ser för den lätta trafiken genom att för varje
 kommunikationsled bygga eller med trafik-
 anordning reservera en särskild led för lätt

trafik, gårdsgata, gågata eller en till vägen
hörande gångbana och cykelbana.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om Vägförvaltningen**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 16 juni 2000 om Vägförvaltningen (568/2000) 2 § 1 mom. och
 fogas till 2 § ett nytt 5 mom. som följer:

2 §

Vägförvaltningens uppgifter

Vägförvaltningen svarar för väghållningen
 i fråga om landsvägar. Vägförvaltningen
 skall i hela landet förvalta, underhålla och
 utveckla landsvägarna och trafikförhållande-
 na på dem samt vägtrafikservicen som en del
 av trafiksystemet.

Vägförvaltningen är sådan administrativ
 myndighet som avses i artikel 4 i Europapar-
 lamentets och rådets direktiv (2004/54/EG)
 om minimikrav för säkerhet i tunnlar som in-
 går i det transeuropeiska vägnätet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 3 mars 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

1.

Lag**om ändring av vägtrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 14 § 3 mom., 41 och 53 §, av dem
14 § 3 mom. sådant det lyder i lag 414/1997, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 671/1991 samt i nämnda lag 414/1997, en
ny 6 a-punkt samt till lagen nya 33 a och 33 b § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

2 §

*Definitioner**Definitioner*

I vägtrafiklagstiftningen avses med

I vägtrafiklagstiftningen avses med

6 a) **gågata** väg som är avsedd för gång-
och cykeltrafik och som genom vägmärke
angivits såsom sådan gata;

14 §

14 §

*Väjningsplikt**Väjningsplikt*

Föraren skall dock alltid väja för den övri-
ga trafiken när han kommer in på en väg
från en gårdsgata, gårdsplan, parkerings-
plats, servicestation eller något annat mot-
svarande område eller från en stig, ägoväg
eller någon annan mindre väg eller från en
snöskoterled.

Föraren skall dock alltid väja för den övri-
ga trafiken när han kommer in på en väg
från en gårdsgata, *gågata*, gårdsplan, par-
keringsplats, servicestation eller något annat
motsvarande område eller från en stig, ägo-
väg eller någon annan mindre väg eller från
en snöskoterled.

33 a §

Körning på gågata

På en gågata är det tillåtet att cykla.
Motordrivna fordon får föras endast vid
körning till en fastighet som är belägen vid
gatan, om det inte har ordnats någon annan
farbar förbindelse till fastigheten. Det är

förbjudet att parkera och stanna ett motordrivet fordon på en gånggata, med undantag för stannande i anslutning till servicekörning när servicekörningar enligt ett vägmärke är tillåtna.

Körhastigheten på en gånggata skall anpassas till gångtrafiken och får inte överskrida 20 km/h.

Förare av fordon skall på en gånggata lämna gående fri passage.

33 b §

Körning i tunnel som anges med vägmärke

I en tunnel som anges med vägmärke får fordon inte backas eller vändas mot färdriktningen. Ett fordon får stannas och parkeras i en tunnel endast i nödsituationer. Om det är möjligt skall fordonet stannas eller parkeras på områden som anvisats för ändamålet. Vid längre stannande skall fordonets motor stängas av. Fordonet skall använda körljus.

41 §

Gångtrafik på gårdsgata

Utan hinder av stadgandena i 40 § får gående på gårdsgata begagna samtliga delar av gatan. Han får dock inte onödigtvis hindra motorfordonstrafiken.

53 §

Leder för lätt trafik

Väg- och vattenbyggnadsverket samt kommunerna skall i mån av möjlighet ordna erforderliga förbindelser för den lätta trafiken genom att för varje kommunikationsled bygga eller med trafikanordning reservera en särskild led för lätt trafik, gårdsgata eller en till vägen hörande gångbana och cykelbana.

41 §

Gångtrafik på gårdsgata och gånggata

Utan hinder av 40 § får gående på en gårdsgata och en gånggata använda samtliga delar av gatan. De får dock inte onödigtvis hindra motorfordonstrafiken.

53 §

Leder för lätt trafik

Vägförvaltningen samt kommunerna skall i mån av möjlighet ordna *behövliga* förbindelser för den lätta trafiken genom att för varje kommunikationsled bygga eller med trafikanordning reservera en särskild led för lätt trafik, gårdsgata, gånggata eller en till vägen hörande gångbana och cykelbana.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om Vägförvaltningen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2000 om Vägförvaltningen (568/2000) 2 § 1 mom. och
fogas till 2 § ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Vägförvaltningens uppgifter

Vägförvaltningen svarar för väghållningen i fråga om allmänna vägar. Vägförvaltningen skall i hela landet förvalta, underhålla och utveckla allmänna vägar och trafikförhållandena på dem samt vägtrafikservicen som en del av trafiksystemet.

— — — — —

Föreslagen lydelse

2 §

Vägförvaltningens uppgifter

Vägförvaltningen svarar för väghållningen i fråga om *landsvägar*. Vägförvaltningen skall i hela landet förvalta, underhålla och utveckla *landsvägarna* och trafikförhållandena på dem samt vägtrafikservicen som en del av trafiksystemet.

— — — — —

Vägförvaltningen är sådan administrativ myndighet som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (2004/54/EG) om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet.

Denna lag träder i kraft den 20 .